

[Birgitte Husmark]

Til sidst i bemærkningerne til lovforslaget står der en from forventning om, at forslaget ikke vil medføre væsentlige administrative konsekvenser for kommunerne. Til det er der kun at sige: Nå. Der skal i hvert fald foranstaltes en opkrævningsprocedure. Skal man betale forud eller bagud? Og så skal der måske rykkes, eller man skal måske møde personligt for at hente sit sygesikringsbevis. Og så skal man forinden opkrævning have taget stilling til, om der skal opkræves, for det skal der ikke, hvis der er tale om flytning eller ophør af værnepligt eller lægeskift som følge af praksisophør eller andre forhold, den sikrede ikke selv har indflydelse på. Det kan man få lov til at overveje i sygesikringsadministrationen.

Alt det her skal så give et provenu på 5 mio. kr. på årsbasis. Til det vil jeg da godt spørge: Hvilke beregninger er der foretaget med hensyn til behovet for nye sygesikringskort og dermed det anslåede provenu og den bloktilskudsreduktion, som man vil tage sig ret til at indregne? Og hvordan skal man taksere den arbejdskraft, som medgår til at udstede sygesikringsbeviset og foretage disse overvejelser?

Jeg synes oprigtigt talt, at det er et forslag af samme kaliber som dem, vi behandlede ved forrige dagsordenspunkt, og SF kan ikke tilslutte sig det.

Med hensyn til L 102 vil jeg godt sige, at med det foreliggende forslag indføres der, så vidt vi kan se, et helt nyt princip i bloktilskudsberegningen, nemlig ikke de tidligere objektive kriterier, men noget, som vel må hedde »den gennemsnitlige udgift til kommunal børne- og ungdomstandpleje«.

Fra gentagne undersøgelser ved vi, at der er endog meget stor spredning både med hensyn til udgifter pr. barn og med hensyn til tand-sundhed. Vi ved ligeledes, at det ikke er to parallelt forløbende variabler, for tandsundheden er afhængig af mange andre faktorer end den rene udgift, først og fremmest sociale forhold.

Her går man med det her lovforslag ind og stiller på den mest centralistiske vis krav om, at kommunerne nedsætter deres udgifter til børne- og ungdomstandpleje mere, end de allerede har gjort. Det er en udvikling, der allerede er i gang. Det ses i hvert fald af tallene fra Tandlægernes nye Landsforening, som vi har fået et bilag fra her for nylig, og som vi forhåbentlig får ministerens kommentar til.

Det korte af det lange er, at tandplejen nu skal bruges som et helt umotiveret figenblad for det, der her er tale om, nemlig bloktilskudstyveri. De penge, som kommunerne – dér, hvor de er i stand til det – flytter fra børne- og ungdoms-tandplejen, er der rigeligt brug for til daginstitutioner og andre ydelser, der kommer børn til gode.

Jeg vil godt spørge ministeren, om regeringen tidligere har benyttet en begrundelse for reduktion af bloktilskud, der refererer til en påtvungen reduktion af ét bestemt kommunalt aktivitetsområde.

Det er nogle af de ting, vi godt vil have opklaret. Men jeg kan på forhånd sige, at vi ikke er positivt indstillet til lovforslaget.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil også gerne starte med at byde Venstres nye sundhedsminister hjertelig velkommen.

Venstre kan støtte lovforslag nr. L 101. Det har undret mig meget at høre, at både S og SF er så negative. Det er, som om man vil være negativ, og så finder man nogle argumenter for at være negativ. Spørgsmålet stilles, om det nu koster penge at skifte læge, hvis man ønsker en ny læge. Jamen der er et klart svar: Det kommer til at koste omkring 100 kr. Men for de fleste mennesker i Danmark vil det kun blive denne udgift i løbet af et helt liv. Det er ret sjældent, folk skifter læge i dag. 97-98 pct. er udmærket tilfredse med deres læge og bliver hos den læge, de har haft tidligere.

Det er sådan – det tror jeg da både S og SF er klar over – at hvis man skifter bopæl, altså ikke kan gøre for det på en måde, så koster det ikke noget.

Der er kommet den indvending fra fru Tove Lindbo Larsen: Hvis nu man bliver gift og får nyt efternavn, kommer det så til at koste noget? Ja, det gør det, hvis man gerne vil have navnet på sygesikringsbeviset. Men man kan jo bare lade være. Man kan fortsætte med det sygesikringsbevis, man hidtil har haft. Hvis man er så forfængelig, at man gerne vil have det nye navn på, jamen så skal man selvfølgelig betale. Det er da meget illustrativt, at hvis man ønsker noget, der egentlig ikke er nødvendigt, så koster det noget.

Det, vi ønsker at prøve at komme igennem med i regeringen, er at få folk til at ændre adfærd med hensyn til noget, som ikke er helt